

[Socialministeren.]

faa Krisehjælp. Det er da Formaalet med det Lovforslag, jeg her fremsætter, at komme Kommunerne til Hjælp med Hensyn til denne Vinterhjælp til kriseramte Personer.

I Lovforslagets § 1 bestemmes, at i Resten af Regnskabsaaaret kan Kommunalbestyrelserne træffe Foranstaltninger til Fordel for de Personer i Kommunen, hvis Trang skyldes Arbejdsløshed eller paa anden Maade er en Følge af den herskende Erhvervskrise, ved at yde disse Hjælp til Brændsel, Belysning, Beklædning og Bolig, under Forudsætning af at Fattighjælpens Virkninger, hvis de har faaet eller faar Fattighjælp, kan bortfalde i Henhold til den Lov, jeg før nævnte. Endvidere er det en Forudsætning for, at en Kommune kan opnaa Statstilskud i Henhold til denne Lov, at Adgangen til at yde en Person Understøttelse efter Kriseloven udnyttes fuldt ud, idet det naturligvis ikke er Meningen, at Kommunerne efter dette Lovforslags Vedtagelse skulde holde op med at benytte Kriseloven eller ikke skulde udnytte den fuldt ud for derefter at faa Refusion i Henhold til nærværende Lov.

I § 2 bestemmes, at til disse Foranstaltninger, altsaa til Ydelsen af Hjælp til Brændsel, Belysning, Beklædning og Bolig i Vintermaanederne, kan samtlige Kommuner udenfor de rene Landkommuner anvende indtil 90 Kr. gennemsnitlig pr. understøttet Person og de rene Landkommuner indtil 60 Kr., dog at Udgifterne i den første Gruppe af Kommuner ikke kan overstige 6 Kr. pr. Indbygger og i den sidste Gruppe 4 Kr. pr. Indbygger. Nu er der imidlertid visse Kommuner, af hvis Beboere et i Forhold til Befolkningstallet særligt stor Antal er vanskeligt stillet i disse Tider, og det foreskrives derfor i § 2, 2det Stykke, at saadanne Kommuner kan med Socialministerens Samtykke træffe Foranstaltninger udover de nævnte Maksimumsbeløb, dog saaledes, at det samlede Beløb i de bymæssige Kommuner ikke maa overstige 8 Kr. og i de rene Landkommuner ikke 6 Kr. pr. Indbygger.

Det er Meningen, at Staten skal refundere $\frac{3}{4}$ af Kommunernes Udgifter i dette Øjemed. Naar Refusionen er sat saa højt, skyldes det selvfølgelig først Hensynet til, at Kommunerne skal have saa stor en Refusion som muligt paa Grund af deres vanskelige Forhold, men dernæst ogsaa Hensynet til, at det er den Refusion, der er almindelig i Forsørgelsessager, naar vedkommende ikke er forsørgelsesberettiget i

Opholdskommunen, og at man derfor ved at tage dette Beløb imødegaar mulig Lyst til at spekulere i Refusionens Størrelse. Endvidere er det bestemt i § 3, at Socialministeren skal foranledige, at der ydes Kommunerne et passende Forskud paa den dem tilkommende Refusion.

Endelig indeholder § 4 Regler om, at denne Hjælp naturligvis ikke medfører Fattighjælps Virkninger eller overhovedet nogen Indskrænkning i Modtagerens Retsstilling og heller ikke skal have nogen Indflydelse paa hans Erhvervelse af Forsørgelsesret, lige saa lidt som Hjælpen er Genstand for Refusion fra Forsørgelseskommunen.

Hvis man, saaledes som det fremgaar af de i Bemærkningerne opstillede Beregninger, kan gaa ud fra, at 100 000 arbejdsløse og 20 000 andre kriseramte Personer vil faa den her forudsatte Hjælp i Form af de fastsatte Maksima af 60 og 90 Kr. henholdsvis i Landkommuner og i Bykommuner, vil den samlede Vinterhjælp udgøre 10 Mill. Kr. Men det forudsætter altsaa, at Maksimumsbeløbet bliver fuldt udnyttet. Det er ikke sandsynligt, at dette bliver Tilfældet; men paa den anden Side er der jo heller ikke nogen, der bestemt kan sige, hvor stor Arbejdsløsheden og Nøden kan blive i Vintermaanederne, saa jeg tror, det vil være rigtigst at regne med en Udgift af ca. 10 Mill. Kr., af hvilken Staten altsaa skulde refundere $\frac{3}{4}$ eller 7—8 Mill. Kr.

Under Hensyn til de overordentlig vanskelige Forhold for store Dele af Befolkningen og specielt for de arbejdsløse, skal jeg tillade mig at anmode det høje Folketing om at undergive dette Lovforslag en hurtig og velvillig Behandling.

Første Næstformand (Vanggaard): Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Afgiftsfrihed for Udstedelse af Internationale Lastelinie-Certifikater.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1966).

Første Næstformand (Vanggaard): Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.